

عنوان مقاله:

نقش سرمایه اجتماعی بر ارتقاء تاب آوری جوامع در برابر بلایای طبیعی با تأکید بر سیلاب مطالعه موردی: شهر نکا

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

هما درستکارگل خیلی - کارشناس ارشد مخاطرات محیطی/ طبیعی، دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

سیلاب همواره یکی از مهمترین مسائل جوامع و مقابله با آن و آثار زیانباری که بر جای می گذارد، یکی از اهداف بلند مدت این جوامع است. پس از کنفرانس هیوگو و نامگذاری سال های 2005-2015 به عنوان دهه ی کاهش مخاطرات طبیعی، تلاش دولت ها بر آن است که به سمتی حرکت کنند که جامعه را در برابر بلایای طبیعی به ویژه سیلاب تاب آور نمایند و آسیب ها را به حداقل رسانند. سیلاب یک پدیده ی طبیعی است که وقوع آن در سال های اخیر خسارات جانی، مالی و زیست محیطی فراوانی در برخی از مناطق کشور به ویژه شهر نکا و روستاهایی که در حاشیه ی رودخانه ی نکارود قرار دارند، بر جای گذاشته است. با توجه به اینکه نمی توان از وقوع رخداد سیلاب جلوگیری کرد، ولی می توان با انجام اقداماتی، اثرات ناشی از آن را تا حد زیادی کاهش داد و جوامع را در برابر انواع مخاطرات به ویژه سیلاب تاب آور کرد. از جمله عواملی که به تاب آور شدن جامعه در مقابل خطرات کمک می کند، بکارگیری سرمایه ی اجتماعی در فرایند مدیریت خطر است. با این وصف، هدف از پژوهش حاضر بررسی اثرات ابعاد سرمایه ی اجتماعی (اعتماد، مشارکت و تعامل) بر ارتقاء تاب آوری منطقه مورد مطالعه است. روش تحقیق در این مطالعه، توصیفی- تحلیلی و ماهیت آن، کاربردی است. حجم نمونه شامل خانوارهایی است که در حاشیه ی نکارود در شهر نکا ساکن هستند. اطلاعات مورد نیاز پژوهش از طریق پرسشنامه تدوین شده است. نتایج حاصل نشان می دهد که از بین مؤلفه های بررسی شده، مؤلفه ی اعتماد با سطح معناداری 002/0 بیشترین اثر را بر ارتقاء تاب آوری در برابر مخاطره ی سیل در محدوده ی مورد مطالعه دارد.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، تاب آوری، سیلاب، شهر نکا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560079>

